

ת"פ 4989/05/21 - מדינת ישראל נגד עבד אל עזיז אבו עראר, רג'דה אבו עראר, מורד אבו עראר

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 4989-05-21 מדינת ישראל נ' אבו עראר ואח'

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשמים	1. עבד אל עזיז אבו עראר ע"י עו"ד נטלי אוטן 2. רג'דה אבו עראר 3. מורד אבו עראר

גזר דין

1. הנאשם שבפניי הינו נאשם 1 בכתב האישום. ביום 9.11.21 הורשע הנאשם על-פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירת **הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 275א לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. על פי החלק הכללי בכתב האישום המתוקן, הנאשם 1 הוא אביהם של הנאשמים 2 ו-3. בתאריך 24.04.21, בשעה 17:00 או בסמוך לכך, בעת שהשוטרים הילאל מזאריב ושרון אינדיפורקר ערכו סיור ברחבי ערערה, עיכבו נהג לבדיקה. השוטרים כרזו לנהג וביקשו ממנו לעצור, אך הוא נמלט מהמקום ונסע לכיוון 'מכולת ערערה'.

בהגיעם למכולת, החל עימות מילולי בין השוטרים לבין הנהג. במקום החלה התקהלות המונית, בה נכחו גם הנאשמים, ואילו הנהג נמלט מהמקום. בהמשך לכך החלה מהומה שכוונה כלפי השוטרים.

בהמשך לכך, יידה נאשם 1 אבנים אל עבר ניידות המשטרה, במטרה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים את תפקידם ולהכשילם. הנאשמת 2 הרימה אבן בכדי לידות אותה לעבר השוטרים, אך לא עשתה כן. בשלב מסוים במהלך האירוע, הבחין השוטר שרון באישה, שזהותה שאינה ידועה במדויק למאשימה, כשהיא משליכה אבנים לכיוון השוטרים. השוטר שרון ניגש אליה, תפס אותה בידה, וניסה לעצרה. בתגובה, ניגש אליהם נאשם 3, משך בידיהם ושחרר את האישה, תוך שהוא צועק לעבר השוטרים "אל תגעו באשתי, אתם לא תעצרו אותה" והוסיף, כי אם לא ישחררו אותה הוא יפגע בהם.

3. במועד הצגת הסדר הטיעון הורשעו הנאשמים 2 ו-3 בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, ונגזר דינם על פי הסכמות הצדדים למאסר על תנאי וקנס.

עמוד 1

בהתאם להסדר הטיעון, עניינו של נאשם 1 הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן:

4. בתאריך **10.05.22** הודיע שירות המבחן כי ניסיונות ליצור קשר עם הנאשם לא צלחו ונתבקשה שהות נוספת על מנת להקים עמו קשר ולזמנו לשיחה.

בתסקיר מיום **29.08.22** פורטו קורותיו של הנאשם. הנאשם בן 53, נשוי ואב לשישה עשר ילדים בגילאים 9-30. הנאשם אינו עובד, בשל מצב בריאותי מורכב עמו מתמודד ובגינו מוכר כנכה בשיעור 52%. הנאשם הציג אישורים לפיהם הוא מאובחן כסובל מהפרעת הסתגלות ומצב רוח ירוד, ונוטל טיפול תרופתי מתאים.

הנאשם השלים 10 שנות לימוד, נשר מלימודיו בשל רצון וצורך לסייע בפרנסת המשפחה. הנפיק רישיון נהיגה על משאית בצעירותו, עסק בכך שנים רבות, עד אשר החל להתמודד עם בעיות בריאותיות שונות לפני ארבע שנים ומאז מקבל קצבת נכות. הנאשם מסר כי עקב הפסקת עבודתו חווה קשיים כלכליים והשפעה לרעה על מצבו הנפשי.

אביו של הנאשם נשוי לשלוש נשים, מהן יש לנאשם 20 אחים. הנאשם תאר, כי בילדותו חווה מחסור כלכלי. תיאר קשר תקין עם משפחתו, ללא תמיכה משמעותית.

בהתייחס למשפחתו הגרעינית, מסר כי ילדיו הבגירים בעלי משפחות, והם מסייעים למשפחה מבחינה כלכלית.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות. בהתייחס **לעבירה הנוכחית** מסר, כי מדובר בתקופת "שומר החומות" ששררה בה מתיחות. הנאשם תיאר, כי התרחשה המולה מחוץ לביתו כאשר המשטרה חיפשה אדם מיישובו. לדברי הנאשם, הסובבים אותו החלו לזרוק אבנים והוא הצטרף אליהם מתוך תחושת זעם קשה שחש לאחר שהשחיתו מכולת שבבעלות בנו. הנאשם מסר, כי התקשה לווסת תחושה זו. עוד ציין, כי בחלק מהאירוע ניסה להסות את האלימות. הנאשם שלל מעורבות באירועים אלימים בעברו, פרט לעבירות בהן הורשע לפני יותר מעשור ואשר נמחקו מכבר. הנאשם ביטא צער וחרטה על המקרה ומסר, כי רואה חשיבות במוסדות שלטון החוק, תוך הבעת חשש מהאלימות בחברה הבדואית.

עלה הרושם, כי הנאשם מבטא עמדה קורבנית בהצגת עצמו כמי שנקלע לאירוע ולקח חלק בו במקריות. בצד זאת ההתרשמות היא, כי הנאשם חווה תחושת צער וחרטה על מעורבותו, ובוחן חלופות להתנהלותו. שירות המבחן מעריך, כי היעדר התעסוקה של הנאשם עלול להוות סיכון למעורבות באירועים דומים וכן לעבריינות, ושיקף זאת לנאשם תוך הצגת אפשרויות לסיוע בתעסוקתו. הנאשם סירב להצעה וכן שלל נזקקות טיפולית בתחומים אחרים.

שירות המבחן התרשם, כי לנאשם יכולות תפקוד לאור יציבותו התעסוקתית בעבר וניהול אורח חיים תקין לאורך חייו, אך בשל מצבו הרפואי ביצע מעבר חד לחוסר מעש שמסב לו תחושת ריקנות ואף דיכאון. כמו כן נראה, כי לנאשם נטייה לחוות לחץ חברתי ולפעול ללא שיקול דעת מעמיק, דבר שעומד גם ברקע לעבירה במקרה זה. שירות המבחן התרשם משיתוף הפעולה מצד הנאשם ומהאמפתיה שהפגין כלפי השוטרים שנפגעו והמעורבים האחרים באירוע שהיו עלולים להיפגע ממעשיו.

שירות המבחן מעריך כי ישנו גורם סיכון כתוצאה מחוסר התעסוקה של הנאשם ולצד זאת, כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע להישנות עבירות בעתיד.

נוכח האמור, שירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית בדרך צו של"צ בהיקף של 100 שעות לצד מאסר מותנה.

טיעוני הצדדים לעונש:

5. בדיון אשר התקיים בפניי ביום **08.09.22** טענו הצדדים לעונש בעניינו של נאשם זה.

כן נמסר, כי מעורב נוסף בפרשה נדון בפני מותב אחר ונשלח לקבלת תסקיר לעונש מחמת גילו.

המאשימה הגישה טיעוניה בכתב (מסומן **במ/1**) וכן השלימה טיעונה בעל-פה במעמד הדיון. נטען, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא גבוהה. נטען, כי בנסיבות ביצוע העבירה חומרה המעידה על היעדר מורא מפני רשויות החוק והאכיפה, וקריאת תיגר עליהן. בהקשר זה נטען, כי שימוש באבנים כמוהו כשימוש בנשק קר, שבכוחו להביא לפציעת אדם ואף למותו במקרים מסוימים. המאשימה הפנתה לאסמכתאות בעניין זה.

המאשימה הדגישה את הצורך בהרתעה מפני עבירות אלה וכן בענישה שתעביר מסר ברור של גינוי. בהקשר זה, המאשימה הפנתה למגמת החמרה בענישה בגין עבירות כלפי שוטרים והצורך למגר תופעה זו.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, המאשימה הפנתה למספר אסמכתאות ונטען, כי בשינויים המחויבים ניתן ללמוד מהן לענייננו:

א. עפ"ג **26952-04-22 מדינת ישראל נ' אנטקלי -** נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירות התפרעות והפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות בכך שהתפרע במספר מוקדים וכן לקח חלק בהתפרעויות בהן הושלכו אבנים. נקבע מתחם הנע בין 8-24 חודשי מאסר בפועל והנאשם ללא הרשעות קודמות וללא המלצה טיפולית, נדון בבית משפט השלום ל-8 חודשי מאסר. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל והעונש הוחמר ל-14 בפועל.

ב. ת"פ **41487-05-21 מדינת ישראל נ' דחבור -** נאשם שהורשע על פי הודאתו בהפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות בכך שבמסגרת התפרעויות בהר הבית, יידה שתי אבנים לעבר כוחות הביטחון. נקבע מתחם הנע בין 5-15 חודשי מאסר בפועל.

ג. ת"פ **36774-05-21 מדינת ישראל נגד אלגריבי -** נאשם שהורשע על פי הודאתו בהתפרעות וניסיון תקיפת שוטר בכך שבמהלך אירועי "שומר החומות", השתתף בהתפרעות בה הובערו צמיגים ויידו אבנים לעבר שוטרים. הצדדים הגיעו להסדר טיעון הכולל הסכמה עונשית במסגרתה הוטלו על הנאשם, צעיר, נעדר עבר פלילי, 10 חודשי מאסר בפועל.

ד. ת"פ 34888-07-14 **מדינת ישראל נגד אבו טיא** - נאשם שהורשע על פי הודאתו בשתי עבירות התפרעות ובעבירת ניסיון לתקיפת שוטר בכך שבמהלך התפרעות בלתי חוקית יידה מספר אבנים לעבר כוחות הביטחון וכן השתתף בהתקהלות אסורה נוספת. נקבע מתחם הנע בין 5-18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, צעיר ונעדר עבר פלילי, נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל.

נוכח האמור, המאשימה סברה כי מתחם העונש הראוי בעניינו של הנאשם צריך לנוע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ארוך וקנס הולם.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בהינתן הודאת הנאשם, החיסכון בזמן השיפוט, היעדר הרשעות קודמות והמפורט בתסקיר שירות המבחן, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש בחלקו התחתון של מתחם הענישה, קרי, מאסר הניתן לריצוי בעבודות שירות אם הנאשם יסכים לכך וימצא מתאים.

6. **ההגנה** הגישה אסופת מסמכים רפואיים בעניין הנאשם (סומנה **נ/1**).

נטען, כי הפניה לאסמכתאות למקרים של התפרעויות על רקע בטחוני אינה מתאימה למקרה זה, בו מדובר בהתקהלות על רקע פלילי תעבורתי.

לדעת ההגנה, יש לקבוע מתחם ענישה נמוך יותר מזה שהמאשימה טענה לו.

ההגנה הפנתה למספר אסמכתאות התומכות בעמדתה העונשית:

א. ת"פ 29489-06-20 **מדינת ישראל נ' עוסמן** -נאשם שהורשע בהפרעה לשוטר ובאיומים בכך שאחז באלה והרימה באיום לכיוון שוטרים שערכו אותו. בנוסף הנאשם השתולל כשניסו לעצרו, השוטרים נאלצו להשתמש בטייזר. נקבע מתחם הנע בין של"צ ומאסר ומתנה ל-8 חודשי מאסר בפועל. הנאשם, בעל עבר פלילי הכולל 4 הרשעות בתחום האלימות, נדון ל-5 חודשי מאסר מותנה.

ב. ת"פ 66946-05-20 **מדינת ישראל נ' פרץ** - נאשם שהורשע בהפרעה לשוטר ובאיומים בכך שנצמד לשוטר ואיים עליו מילולית בעת שניסה לעכבו, לאחר שדווח על רעש במקום בו שהה הנאשם. כאשר השוטר ניסה לעצרו, החל הנאשם לברוח ואיים על השוטר שוב. נקבע מתחם הנע בין צו של"צ למספר חודשי מאסר בפועל. הנאשם, נעדר עבר פלילי, נדון לחודש מאסר על תנאי.

ג. ת"פ 17598-09-20 **מדינת ישראל נ' אלדבסאן** -נאשמת שהורשעה בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר בכך שהכתה שוטרים ושרטה אותם, כאשר הגיעו לעכב את בנה במסגרת כססוך שכנים. נקבע מתחם הנע בין מאסר מותנה למאסר קצר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים לרבות קנס. הנאשמת, נעדרת עבר פלילי, סובלת ממצב בריאותי ירוד, נדונה ל-3 חודשי מאסר מותנה.

ד. ת"פ 38715-03-17 **מדינת ישראל נ' ברץ** - נאשם שהורשע בעבירות הפרעה לשוטרי ובהתפרעות בכך שהשתתף בהתפרעות כנגד כוח משטרה שאבטח בניין המיועד להריסה, במהלכה קיללו את השוטרים והשליכו עליהם ביצים. הנאשם פרץ את הגדר במקום בידיו, השתולל וקילל את השוטרים. נקבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד מאסר בפועל. הנאשם, בעל עבר פלילי, נדון ל-2 חודשי מאסר על תנאי ו-80 שעות של"צ.

כן הפנתה ההגנה בדומה גם ל: ת"פ 62819-05-17 **מדינת ישראל נ' שטרית**; ת"פ 42775-09-15 **מדינת ישראל נ' אבו מייאלה**; ת"פ 43536-04-17 **מדינת ישראל נ' הירש** (בעניין נאשם 2); ת"פ 19480-02-16 **מדינת ישראל נ' פלוני**; ע"פ 1541-03-15 **מדינת ישראל נ' אברזל**; ת"פ 36691-06-21 **מדינת ישראל נ' מוחמד ואכד**; ת"פ 59192-02-18 **מדינת ישראל נ' שבתאי**; ע"פ **49707-10-12** **מדינת ישראל נ' בלוצה ולנטינה** וכן לפסיקה נוספת.

יצוין ביחס לאסמכתאות אלה, כי מדובר במקרים בהם פעלו יחידים כלפי שוטרים אשר ניסו לבצע מעצר או עיכוב, ולא בעבירות כלפי שוטרים במסגרת התקהלות או כחלק מהתפרעות.

באשר לנסיבות ביצוע העבירה נטען, כי השוטרים שהו בניידות ולפיכך אין נסיבה לחומרה אשר לפיה היו יכולים להיות נפגעים כתוצאה מזריקת האבנים.

עוד נטען כי בפועל האבנים לא פגעו בניידות ולא נגרם נזק, על כן לדעת ההגנה הקנס במקרה דנן אינו מוצדק.

לדעת ההגנה, יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר צופה פני עתיד ועד מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות.

עוד נטען, כי המעשה לא מאפיין את אורחות חייו של הנאשם, וכי ביצע את המעשה תוך אירוע התקהלות ומתוך טעות.

נטען כי ישנו פער גבוה בין הענישה אליה עתרה המאשימה בנוגע לנאשמת 2, אשר ניסתה ליידות אבנים, לבין הענישה אליה המאשימה עותרת בעניינה.

ההגנה הפנתה לתסקיר שירות המבחן וטענה כי מאז שהנאשם הופנה לשירות המבחן מצבו הבריאותי הדרדר. עוד טענה לנסיבות האישיות והרפואיות.

נטען כי מאז העבירה נשוא דיון זה לא נפתחו תיקים חדשים נוספים בעניין הנאשם.

נטען כי נוכח הנסיבות הכוללות, נסיבותיו האישיות של הנאשם והאמור בתסקיר, יש להטיל עליו עונש בדומה לזה שהוטל על נאשמת 2 ולכל היותר, להטיל על הנאשם ענישה שיקומית כהמלצת שירות המבחן.

ההגנה טענה, בנוסף, כי הנאשם שהה בתנאים מגבילים תקופה ממושכת.

7. **הנאשם בדבריו לבית המשפט** מסר כי הוא מצטער על שאירע ואינו יודע כיצד הדבר קרה. ציין כי הוא מצוי ביחסים טובים וחבריים עם השוטרים בערוער, וביקש כי יתאפשר לו לבצע את צו השל"צ.

קביעת מתחם העונש ההולם:

8. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. אין מחלוקת אמיתית בין הצדדים בשאלת **הערכים החברתיים** אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם בתיק זה. המדובר במעשים הפוגעים בעבודת גורמי אכיפת החוק וביכולתם לבצע את עבודתם, לטובת שמירה על הסדר הציבורי ועל ביטחון הציבור לטובת האוכלוסייה כולה. המעשים בהם היה מעורב הנאשם מלמדים על נכונות לפגוע בסמלי השלטון, בשלטון החוק ובתפקודן התקין של גורמי האכיפה המבצעים את עבודתם כדין. מעשים אלה מעמידים בסכנה את השוטרים, הן את עוברי האורח תמימים הנקלעים למקום והן את הציבור בכללותו כתוצאה מהפגיעה בעבודת האכיפה.

ברע"פ 54/15 **פלוני נ' מדינת ישראל**, עמד בית המשפט העליון על חומרת התופעה החמורה של התפרעות וידי אבנים לעבר כוחות המשטרה. ובעניין זה יפים גם דברי בית המשפט העליון ברע"פ 5579/10 **קריה נ' מדינת ישראל** :

"הגם שהפגיעה בנפש לא התממשה בסופו של דבר, והנזק שנגרם ממעשיהם של המערערים ושותפיהם הסתכם בפגיעות ברכוש, אין בכך כדי להפחית מחומרת המעשים, ובוודאי שאין לזקוף זאת לזכותם, כפי שביקשו באי כוחם לטעון. אף השימוש באמצעים פרימיטיביים כביכול, בהם זיקוקים, בקבוקי תבערה ואבנים, לצורך השגת מטרותיהם של המערערים, אינו מפחית מעוצמת הנזק שאמצעים אלו עלולים לחולל. ידידי אבנים ובקבוקי תבערה, ויריית זיקוקים, טומנים בחובם חומרה רבה, שכן הם עשויים לגרום פגיעות משמעותיות בגוף וברכוש, ואף לגרום לאבדן חיי אדם".

ראו גם בעפ"ג 21523-08-15 מדינת ישראל נ' ענאתי:

"לאחרונה אף קבע המחוקק הוראת חיקוק בעניינם של מידי אבנים וחפצים לעבר שוטרים, העושים כן במטרה להפריע להם במילוי תפקידם, בהעמידו את העונש המקסימלי על חמש שנות מאסר (סעיף

275א (לחוק); ואולם, מובן כי פסק-דין זה אינו מתייחס לתיקון החקיקה. בנסיבות אלה, מתחם הענישה שביקשה המערערת לקבוע, מאסר בפועל בין שישה לבין חמישה-עשר חודשים, הולם בזיקה לנסיבות הספציפיות של האירוע. יצוין כי אילו נגזר הדין היום, בגין אירוע דומה שהיה מתרחש בימים אלו - הרי שבהתחשב במצב הנוכחי, בריבוי אירועי יידוי אבנים, התפרעויות ותקיפת שוטרים, היה אף מקום לקבוע מתחם ענישה גבוה יותר."

עוד ראו לעניין זה את ע"פ 5590/16 נתשה נ' מדינת ישראל:

"הגם שהפגיעה בנפש לא התממשה בסופו של דבר, והנזק שנגרם ממעשיהם של המערערים ושותפיהם הסתכם בפגיעות ברכוש, אין בכך כדי להפחית מחומרת המעשים, ובוודאי שאין לזקוף זאת לזכותם, כפי שביקשו באי כוחם לטעון. אף השימוש באמצעים פרימיטיביים כביכול, בהם זיקוקים, בקבוקי תבערה ואבנים, לצורך השגת מטרותיהם של המערערים, אינו מפחית מעוצמת הנזק שאמצעים אלו עלולים לחולל. יידוי אבנים ובקבוקי תבערה, ויריית זיקוקים, טומנים בחובם חומרה רבה, שכן הם עשויים לגרום פגיעות משמעותיות בגוף וברכוש, ואף לגרום לאבדן חיי אדם."

10. בבחינת **הנסיבות** הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט לחוק) יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים:

לא מדובר באירוע מתוכנן מראש ונראה כי הנאשם הצטרף אל האירוע באופן ספונטני ואימפולסיבי. הנאשם השתתף ולא היה המארגן שלה או הכח העיקרי שפעל בה. עם זאת, בבחינת חלקו של הנאשם לעומת הנאשמים הנוספים שבכתב האישום, חלקו גדול יותר וגם מעמדו של הנאשם כאביהם של נאשמים 2 ו-3 משמעותי.

במקרה זה לא נגרם נזק בפועל לרכוש או לאדם כתוצאה ממעשי הנאשם, אך פוטנציאל הנזק אדיר. לא רק מבחינת הסכנה הצפויה לאדם ולרכוש כתוצאה מההתנהגות האלימה אלא גם כתוצאה מההתלהמות הכללית שאפיינה את האירוע באופן שגרם להסלמה שלו מאירוע אכיפה שגרתי לאירוע אלימות נרחב.

טענת ההגנה, כי השוטרים היו בתוך הניידות ולכן לא היו בסכנה ממש דינה להידחות: התנהגות אלימה של המון מתפרע כלפי שוטרים המבצעים פעולות אכיפה חיוניות ושגרתיות, באופן המסכל את עבודתם וכולא אותם בתוך ניידות המשטרה מהווה נסיבה מחמירה לאירוע, ולא נסיבה מקלה.

ההתפרעות במקרה זה כללה השלכת אבנים כלפי הניידות, המהווה שימוש בנשק קר לכל דבר ועניין. הנאשם לא רק השתתף בהתפרעות בה יידוי אבנים אלא ידה אבנים בעצמו.

11. **בחינת מדיניות הענישה** הנוהגת מלמדת, כי במקרים דומים בהם נאשמים היו מעורבים בהתפרעות אלימה כלפי שוטרים, תוך השלכת אבנים, הוטלו, ככלל, עונשי מאסר. מתחמי ענישה שאינם כוללים עונשי מאסר נקבעו, ככלל, במקרים בהם מעורבות הנאשם היתה מינורית ולא כללה אלימות אקטיבית או השלכת אבנים ממש. בנוסף לאסמכתאות אליהן הפנו הצדדים, ראו גם:

א. ע"פ 3253/19 אבו חומוס נ' מדינת ישראל - הנאשם נטל חלק בהתפרעות רבת משתתפים, יידה לעבר שוטרים מספר אבנים וכן הורשע, בצוותא חדא, בירי זיקוקים לעבר כוחות בטחון. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של מעשה רשלנות בחומר נפץ, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והתפרעות. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה.

ב. ת"פ 19821-02-17 מדינת ישראל נ' נאצר - הנאשם הורשע בהתפרעות ובניסיון תקיפת שוטרים, בכך שהשתתף בהתקהלות אסורה, במהלכה יודו אבנים לעבר כוחות הביטחון, וכן הנאשם עצמו יידה אבן ממרחק של כעשרים מטרים לעבר ג'יפ של משמר הגבול. מתחם העונש שנקבע באישום זה הוא 6-18 חודשי מאסר.

ג. ע"פ 4180/16 אבו נג'מה נ' מדינת ישראל - הנאשם הורשע ביידוי אבן לעבר רכבם של מאבטחים שביצעו סיור, וזו פגעה בחלקו האחורי של הרכב וגרמה לשקע בפח הרכב. הוסכם, כי לא מדובר באירוע על רקע לאומני, המעשה נעשה כשהנאשם היה לבדו, לא רעול פנים ולא במסגרת התפרעות קבוצתית. נקבע מתחם הנע בין 6-24 חודשי מאסר. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, לקח אחריות והביע חרטה, הוטלו 6 חודשי מאסר, ובמסגרת הערעור הותר לנאשם לרצותם בעבודות שירות.

מכלל האסמכתאות, לרבות סקירות הפסיקה המקיפות במסגרת פסקי הדין הנ"ל וכן סקירת הפסיקה והדין הנורמטיבי במסגרת ת"פ 33381-04-20 בעניין אלקריןאוי, ת"פ 28959-01-21 בעניין אשוי שניתנו על ידי מותב זה, יש לקבוע, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין שישה חודשי מאסר הניתנים לריצוי בעבודות שירות במקרים המתאימים ועד שנת מאסר, ועונשים נלווים.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

12. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפני מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

לקחתי בחשבון כי הנאשם, שאינו צעיר בגילו, נעדר הרשעות קודמות וניהל עד כה אורח חיים נורמטיבי. שירות המבחן התרשם, כי ההליך הפלילי מרתיע את הנאשם.

הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה והודה במעשה, בכך חסך זמן שיפוטי יקר.

לקחתי בחשבון את מצבו הרפואי של הנאשם.

לקחתי בחשבון את העובדה התקופה בה הנאשם שהה בתנאים מגבילים.

מנגד לקחתי בחשבון את התרשמות שירות המבחן מעמדות קורבניות ושליטת נזקקות טיפולית, חרף ההתרשמות מקיומה של מסוכנות ואף שהפנייתו לקבלת תסקיר נעשתה לבקשתו, במצב בו את הנתונים העובדתיים הקשורים במצבו המשפחתי והרפואי ניתן היה להציג באמצעות מסמכים.

לקחתי בחשבון שיקולי הרתעת הרבים ובעניינו של הנאשם גם שיקולי הרתעת היחיד.

ההמלצה לעונש של שירות המבחן, בהיעדר שיקולי שיקום חריגים המאפשרים סטייה ממתחם העונש ההולם, אינה תואמת את הוראת המחוקק בדבר האיזונים שעל בית המשפט לבצע בין כלל שיקולי הענישה.

הנאשם הביע הסכמה לריצוי מאסר בעבודות שירות והוגשה חוות דעת לפיה הנאשם יכול לבצע עבודות שירות במגבלות.

נוכח כל האמור לעיל יש להטיל על הנאשם עונש בחלקו התחתון של המתחם הענישה, אך לא בתחתיתו ממש. נוכח מצבה הכלכלי של משפחת הנאשם ומאחר שהעבירות לא בוצעו על רקע כלכלי לא מצאתי כי נחוצה הטלת ענישה כלכלית.

סוף דבר:

13. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

הנאשם יתייצב לריצוי המאסר בתאריך 1.5.23 ויבצע את עבודות השירות בהתאם להוראות הממונה.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירה בה הורשע או כל עבירה אחרת כלפי שוטרים או עובדי ציבור.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ח אדר תשפ"ג, 21 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.